

2.

Bela knižica

spiral

Crno Ros

52 8/173

Репітанс

32. 8. 173

Bela Kaca

Crni Kos. -

+)

Juri je stopil R Rupniku, prosil za
blagoslov, podal ellinarja desno, stopil
R tresoč se Jerici - solnce ji zaligajo
vid - pogleda ga iz sinjevih očes
tako milo - to tako milo - poda mu
nožno poklico in Juri hudo ko smrt
objame, pah ubi jo - solnce kapljajo
na njeni vene ... zdaj Krene R
letri in v imenu svetega Jurja
je jel stopati navis.

Ljudje začnejo vžigati gromado, tu
pa tam sveto plamenčki in kmalo
cveti, črči cela gromada. Visoko
svigajo plameni - svigajo - višje in
višje v sinje nebo. Juri je došel
puder, pokleknil, imolil in vzel
bukvice. Kakšno resno mu je bil lep
obraz - kot jajagryi bozje ki prevzame
vse grehe na se - in odnese & svojo krvjo
cel svet očene pogube.

x) Bela Kaca. Tvereh 2.

Vreme lukvice, bere, potem ostane, zapliči
na daleko soneči glas:

Kač! al me slišite! Kač pri arite!

Kač! al me slišite! Kač pri lexite!

In se enkrat na ves glas:

Kač! al me slišite! Kač pri lexite!

Potem je v relexno priskaleo je l
fiskati - ruzko je sponel njegov
fiskr skoz mehki vrak.

In čudno! čudno! iz vseh luknjic
iz trave, grmovja, hoste, iz pohistov
se je jelo polzati - je v celo lortu -
vse je kar na enkrat bilo polno kač -
v tropch in trumch so pri lexle in
lexle! Visoko so nosile glavice,
jano so si kale, zveržale, srkale
ali lexle in lexle - srdito so se jile
poganzati - na jurja - ali vse - vse
so padle v grmado, zgorele, zplamtile,
zpepenile! človeče je počel ogenj
goreti, rajavica je jela kuje
zareti - in kar le ni bilo niti Ronea
niti Kraja: lexle in lexle so Raktor
voda teče in Raktor voda pad so se
valile v grmado! Ljudje so kar
ostremeli. Po eni uri so ponehale
trume - posamezne so se pri lexle

starejše kače in ore so morale v grmado,
Ni jih več blo. —

Juri pomoli, zapet, ozame knjigo,
here ter zrekliče trikrat:

Kače ali me plisite? Priberite!

Vzel je porinčeno pisalko in počel piškati.
Pribele so čudno debele, kratke kače, težko
so se oglele, ali vsele so — v rano tisto smer
v grmado. Jurno so se pogajale črez, —
ali osake — seveda je padla v plamen
osaka se je zvila, počela, rgoroda.

Ko ni več blo te preostudne golavice,
pomoli zapet — here in trikrat glasno
pozve: Kače — da me plisite. Kače da
priberite!

Vzel je preborno pišev — in jasno — ⁱⁿ rezko
zapiškal.

Prihitile so bele kače — majhne — in zelo
velike, glavice so nosile po sežanj
visoko, piškale, srkale, hitele: mi-
ti pa se lomo! Prihitile so do pogubne
gromade, pastko čile visoko — da bi prestko,
čile plamen — ali ore zamanj: padle so
v plamen — zvile se v rjavore ter z
belom zarom v kratkem spepenele. —

Pozmeraj oče jih je prišlo — in zmeraj
večje so prišpele,

smeraj srditejši se poganjale čez grmado
 in pogore. — Kakor vse druge. Zdaj pridejo
 tri cudno velike, večji kot smo, debele kot
 stegno, srdito so pripiskale — in pravi
 druga — tretja v visokem skoku prestopile
 grmado. — ovižale se okoli smerele —
 ali prepozabila se bila — popadale so
 nureji — splamitele so. ~~Kakor vse druge~~
 Bled kot lilijev cvet ostane zdaj Turi
 proti Jerici se skloni. — z rokami
 vzame slovo. — združi mi astani povelj ubo
 moja Jerice! Potem:
 Predrago Guertel! Ne porabite na
 moje reono dušo — molite — skrbite
 za njo — po Kristianskem — moja
 tuxna usoda kot spasi telj se bode
 zdaj spalnila! Imoli iskreno,
 prebere bakve in močno zakliče:
 Kacja Kraljica, al me plivis — pa
 pridi! Potem vzame zlato piščel
 zapiska enkrat — doakrat —
 trikrat. ~~in~~ Začuje se presenečen
 vzem močea piščel — potem močen
 šem — ki narašča v rožovanje —
 pokanje — gmenje.

Prisla je Račja Kraljica grozovitno, veličastno
je prispela. Debeljši od Mlinarjeve lipe,
daljši kot v nebo Ripeči mecesen se je privo-
lila. Ljudje ostrmijo - pobegnijo.

Za kiso visoko povzdigne Račja Kraljica veli-
kansko podolgasto glavo, na glavi vihti
rubinsko ručec - kot praport vihtec
greben - za dobro seženj dolga Krovci
jerih siza in srka iz zrela - iz zrela
poln pleske tečih se, za ped dolgo zobov.
Vse potovje, grmovje in manjše drevoje
pavala kot pris ingračo.

Nesvestno pade Jerica, oči Mlinar jo od-
nesejo, Juri pade na Kolena in moli,
moli. Račja tresne z glavo v grmado
da polka kot grom in strelja - z repom
vduri na vis - na vis do Jurja,
vije ga z repom in tresne, tresne
ga v visoko plamteče grmado.

Grozovitno se meče veli Kanska Račja
po plamteči grmadi - vali se v ruveči
Zrjavci, meden da se pomini. Člo
noč je se gorelo. Preplašeni ljudi
niso se upali iz pohištoa.

Dруги dan so šli gledat:

Smreka je se stala, okoli nje pepel,
 nič Ro pepel, nekaj zelo debelih ogorelih
 Rasti od Kačice Kraljice in nič drugega.

Uboga Jerica je zbolela, Ro lilija venela,
 ko je okrevala je šla ~~Kje~~ do grmadi na
 ognjišča - pahljke, moli - indebele
 zabrice padaja v pepel, Kjer je zdihnil
 junoski Juri ^{mujo} spasi ~~ljub~~ Ro dušo - v
 pepel - ki je ^{pokriva} ~~ugrožil~~ do celega nje cvetočo
 srčno cvetko.

Najhna prina Kačica se privala ta Rnjaj
 in čuda - čuda -! Kie se njej ne studi
 do nje, celo vzela jo je in nesla, nesla
 domov. Oči čilinar so popravili božjo
 službo za kaj njea urlega spasi telja
 spravili so pepel, sezidali tam, Kjer
 je stala smreka malo cerkvico.
 Jerica je šla v samostan - in podarila svojo
 blagostanje na altar božje službe.

Na Rimkostni ponedeljek je brala v mali
 cerkvi pri svetom jurji "sveta masa."
 Prisla je k božji službi tudi Jerica,
 in z njo prina pahljka Kačica,
 edina je bila, Katera je se astala pod
 čudne golazni.

Rešeni so bili vsi ljudi strahovite
družbe.

Oci Mlinar so kmalo umrli, Bogastvo
so podelili mali cerkviči - Kateri
svetnik je se dan danes svetjuri.
In leta so tekla in tekla. Vsaki
Pinkoštni ponedeljek se je brala
sveta masa in zmeraj je prišla
bleda prešla muna s Kacico K božji
službi.

Pomaloma jo je opadel tudi beli
sney, postarala se je - ob polcišci
je se vedno priopela.

Neki lep Pinkoštni ponedeljek
je spnel svoje sinje Kriče
nad majhno cerkvico.

Božja služba se je vršila. Hari
ljude so se pravili o mladencu
Jurja - Ki je menda Svetjuris sam
bil - Kateri je resil - Kače gnjirde
grozovite golakni, ali le malo jih
je še blo - Ki so bili prisotni
zakletvi -

Po božji službi so se izšli, ali hla

nuna je le se molila. Tli so knjig —
sklonjena je bila — Kot bi se molila,
ustnisi Kot bi se smejali, ali ličice
bele — bele kot snež — morda Kot led:
Umrla je bila med borjo službo,
zvenila Kot nežna cvetlica je zala
Guba Jerica. —

On čuda tudi Kačica ~~in~~ njenem krilu
je bila mrtva.

Pakopali so jo — ne v samostan — pri
cerkvi so jo položili k nekdanji
pokoji, in v groba ste leteli drogi
drogi bele tičice — gahohoki v
sinje nebo — o narvože presveto
dianje, Device.

Cerkva posvečena svetom Jurju se dan
danes stoji — Guje so porabili nje pomene
ali pravica se ~~ih~~ in spomin se
ob priliki nekdanjih časov. Ali tudi
pravica potihne bolj in bolj — v
hrumu in napredku novih dob: —
to ^{bo} v kratkem ^{tudi} zagasila + pravica
do " Bole Kac do celega. —